Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr 22. Warszawa, dnia 30 lipca 1927 r. Rok IX.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 80, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 zł.; z dodatkiem „Zbiór orzeczeń taryfowych D-tu Ceł Min. Skarbu" — 7 zł. Cena dodatku oddzielnie — 1 zł. bez przesyłki. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ.

Opłaty stemplowe.

237.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

84. *„(Art. 16)*. Fundacja „Tanie mieszkania w m. Warszawie im. Hipolita i Ludwiki małżonków Wawelbergów", jako fundacja, której zadanie stanowi wyłącznie działalność dobroczynna jest zwolniona od opłat stemplowych w granicach, określonych w art. 16, 86 (ustępie drugim), 112 (p. 3), 120 (p. 1 i 2), 137 (p. 8), 139 (p. 1), 144 (p. 1) i 160 (p. 3 i ustęp ostatni) u. o. s. (L. DPO 6870/VII/27").

Monopol tytoniowy.

238.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 lipca 1927 r.

o ustaleniu procentów zwłoki od niespłaconych w terminie kredytów na pobór wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 13 i 62 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie z dnia 22 listopada 1923 r. w sprawie przyznawania rejonowym hurtownikom tytoniowym kredytów na pobór wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 124, poz. 1006) uzupełnia się w ten sposób, że od niespłaconych w przepisanym terminie kredytów na pobór wyrobów tytoniowych będą pobierane odsetki zwłoki w wysokości 24% w stosunku rocznym.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 serpnia 1927 r. Z tym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 23 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 168).

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 19 lipca 1927 r. Nr. 64, poz. 569).

Monopol soli.

239.

Do Izby Skarbowej (wszystkie) i Wydz. Skarb. Śl. Urz. Woj. w Katowicach.

Ujednostajniając dotychczasowe zezwolenie na pobór soli przemysłowej skażonej, wydaje się poniższą instrukcję co do sposobu udzielania zezwoleń na pobór soli z salin państwowych oraz skażania tej soli a to:

Dla potrzeb przemysłu garbarskiego, składników skór surowych oraz przemysłowców żądających soli skażonej naftą należy skażać sól dodatkiem 0,75% nafty; przemysłowcom mogącym się wykazać, iż garbują skóry cielęce zwłaszcza dla celów wywozowych można udzielić w wyjątkowych wypadkach zezwolenia na użycie do skażenia tylko 0,25% nafty.

Te normy dotyczą tylko tych przemysłowców, którzy sól zamawiają bezpośrednio na swój skład fabryczny do wyłącznego swego użytku.

W wypadkach, gdzie sól zamawiają hurtownicy na swój skład, należy z uwagi na długie magazynowanie tej soli, wietrzenie przytem nafty, skażać dodatkiem 1% nafty.

Dla potrzeb fabryk kwasu solnego, siarczanu sodowego, mydeł, gliceryny i t. p., należy sól skażać następująco: 4% roztworem zgęszczonym ługu żrącego lub 2% dodatkiem sody kalcynowanej (t. j. palonej, miałkiej nie krystalicznej) wzgl. drobno pokruszonego ługu żrącego w ilości 2% lub 2% dodatkiem kwaśnego sulfatu (dymiący, kwaśny siarczan sodowy), przyczem zwraca się uwagę, że soli glauberskiej należy używać tylko na zlecenie Min. Skarbu dla tych przemysłowców, którzy przedłożą uprzednio upoważnienie przemysłowego inżyniera wyraźnie stwierdzające *konieczność* użycia soli skażonej właśnie solą glauberską i *bezpośrednio* sól skażoną na własny skład fabryczny zamawiających.

Dla potrzeb wytwórców lodów i chłodników należy stosować skażenie dodatkiem 5% sody kalcynowanej, tam gdzie sprzedaż tej soli ma odbyć się przez hurtowników soli przemysłowej, należy skażenie soli do wyrobu lodu zabarwić dodatkiem ½% kolkotaru.

Przemysł włókienniczy tz. potrzeby farbiarni, apreturni, wykończalni i t. p. korzystają z powyższych środków skażenia — tam zaś gdzie przemysłowcy opierający się na swoich technicznych względach domagają się innego środka skażenia niż tu wymienione przedkładają poświadczenie wystawione przez inżyniera przemysłowego, należy *bezzwłocznie* odnieść się do Min. Skarbu po decyzję.

Dotychczas wydane zezwolenie na pobór soli przemysłowej skażonej innymi środkami jak np. sproszkowanym węglem, pirydyną i t. d. — jako wydane bezpośrednio przemysłowcom z ominięciem hurtowników pozostają nadal ważne.

Saliny będą posiadały na składzie:

Naftę,

sodę paloną,

ług żrący w zgęszczonym roztworze, ług żrący w stanie stałym,

kolkotar

inne specjalne środki np. pirydynę dla skażenia soli potrzebnej do fabrykacji barwników, dostarczyć solidnie muszą przemysłowcy.

Soda palona jest proszkiem barwy białej lub szarawej, powinna zawsze być dobrze zmieloną i nie zawierać kryształków sody krystalicznej.

W wodzie jest rozpuszczalna, papierek lakmusowy czerwony zabarwia się w wodnym roztworze sody na kolor niebieski. Z kwasami naprzykład octem burzy się, wydzielając bezwodnik węglowy. W handlu znajduje się w opakowaniu w workach.

Sodowy ług żrący jest to biała oślizgła masa pochłaniająca wodę. W wodzie bardzo łatwo rozpuszczalna, przyczem naczynie, w którem dokonuje się rozpuszczenie nagrzewa się od ciepła wywiązującego się przy łączeniu się ługu z wodą. Papierek lakmusowy barwi na niebiesko. Jest ciałem żrącem, przeto należy zachować dużą ostrożność zarówno przy używaniu ługu sodowego stałego, jak też i płynnego. W handlu przychodzi opakowany w bębny blaszane. Ług żrący sodowy płynny jest cieczą barwy szarawej, często zanieczyszczonej, ciężar właściwy ługu nasyconego wynosi około 1,5.

Kolkotar, t. j. handlowa nazwa tlenku żelaza jest ciałem stałem barwy czerwonej do brunatnej, który używany do celów skażania soli powinien być zawsze bardzo drobno zmielonym.

Skażanie sulfatem ze względu na jego charakter nastąpić może tylko w magazynie fabrykanta.

Celem należytej jednolicie ujętej ewidencji wprowadza się wydawanie zezwoleń na blankietach jak wzór A) dla przemysłowców zamawiających sól bezpośrednio z B. S. S. wprost na własny skład w fabryce, oraz wzór B) dla wydawania formalnych zezwoleń upoważnionych przez Ministerstwo Skarbu hurtownikom soli jadalnej.

Każdej przesyłce soli przemysłowej ze saliny, wzgl. ze składu hurtownego towarzyszy świadectwo przewozowe jak wzór C), które należy dołączyć i odpowiednio wypełniać. Powyższe świadectwa, o ile wychodzą z salin, powinny posiadać podpis kontroli skarbowej w salinach i ekspedytora salin, a jeżeli wysyłka soli dokonywa się z hurtowni, to świadectwa do 1000 kg. mogą być podpisywane tylko przez hurtownika, a powyżej 1000 kg. i wagonowe oprócz hurtownika, winny być zaopatrywane podpisem Inspektora, komisarza lub rewidenta, który pełni nadzór nad hurtownią. Świadectwa dołącza się do frachtu kolejowego lub wydaje się na ręce dostawcy transportu, duplikat świadectwa posyła się pocztą kontroli skarbowej w miejscu przeznaczenia soli, a grzbiet pozostaje w zeszycie. Omawiany duplikat po zaświadczeniu kontroli skarbowej o przybyciu transportu do miejsca przeznaczenia, winien być sprawdzony z świadectwem i zwrócony kontroli skarbowej, która go wysłała. We wszystkich wypadkach kontrola skarbowa po sprawdzeniu duplikatu ze świadectwem przewozowem kasuje takowe w sposób przewidziany dla świadectw przewozowych dla napoi alkoholowych, duplikat podkleja do odnośnego grzbietu, lub w razie potrzeby wysłania dalej duplikatu zaznacza na odnośnym grzbiecie o sprawdzeniu duplikatu.

Sprawy tyczące się wydania zezwolenia na pobór soli przemysłowej bezpośrednio dla przemysłowców należy załatwiać zawsze jako bardzo pilne — nad zużyciem zaś soli przemysłowej przez hurtowników roztoczyć należy baczną kontrolę oraz pilnie przestrzegać konieczności skażenia tej soli *wyłącznie* na salinie — środkami tu wymienionymi. Zezwolenia na pobór soli skażonej naftą lub ługiem żrącym, płynnym, wzgl. stałym należy udzielać tylko z saliny w Wieliczce. Pobór soli przemysłowej z salin Tow. Solvaya wymaga uprzedniego upoważnienia Izby przez Min. Skarbu.

Dyrektor Departamentu.

(—) *Wojtowicz.*

POZWOLENIE.

Na podanie z dnia. . . 192 r. Izba Skarbowa w . . . ., na zasadzie instrukcji Ministerstwa Skarbu z dnia 27 lutego 1925 r. za Nr. 3300 zezwala . . . . ,

na nabycie w okresie czasu do . . . 192 r. w żupie solnej w . . . . po cenie obowiązującej w chwili wysyłki . . . ton = ... kg. soli kamiennej przemysłowej mielonej, przeznaczonej do . . . . na następujących warunkach:

1) Skażenie soli ma być dokonane na koszt odbiorcy w miejscu produkcji, t. j. w kopalni. . . . . . . dodatkiem . . . . . . z zaświadczeniem o tem kontroli skarbowej na świadectwie przewozowem, a w razie, gdyby salina tego środka nie posiadała, to skażenie winno być dokonane bezzwłocznie po przybyciu soli w miejscu przeznaczenia w przedsiębiorstwie pod kontrolą miejscowej władzy skarbowej, która skażenie stwierdza odnośnym aktem.

2) Zamówienie na sól ma być dokonane w Biurze Sprzedaży Soli przy ulicy Moniuszki Nr. 3 w Warszawie, gdzie również powinna być wpłacona przypadająca należność za sól; koszta skażenia zostaną pobrane zaliczeniem kolejowem.

3) Transport soli będzie skierowany pod urzędowem zamknięciem do stacji kolejowej . . . . , i o nadejściu transportu winien odbiorca zawiadomić . . . . , akcyz i monopolów państwowych w . . a w razie uszkodzenia urzędowych zamknięć na wagonie lub też widocznego braku soli powinien być sporządzony przed odbiorem soli należyty protokuł przez władze skarbowe.

4) Do magazynowania soli musi być przeznaczony osobny skład urządzony w ten sposób, żeby kontrola skarbowa w razie potrzeby mogła nałożyć nań zamknięcie urzędowe.

5) Dla ewidencji przychodu i rozchodu soli winno przedsiębiorstwo prowadzić wykaz ze wskazaniem przychodu, dokonywanego zużycia i z dołączeniem świadectw przewozowych, otrzymywanych przy transporcie.

6) Kontrolnym organom skarbowym przysługuje prawo wstępu o każdej porze do składów soli technicznej i lokali, w którym się sól zużywa oraz prawo sprawdzenia prawidłowości prowadzenia wykazu na pobór i zużycie soli.

7) Sprowadzona sól może być używana tylko do celów wymienionych w niniejszem zezwoleniu, a użycie jej na inne cele, lub odstąpienie komu innemu pociągnie za sobą cofnięcie niniejszego pozwolenia i podlega ukaraniu wedle przepisów o monopolu soli, a nadto od zakwestjonowanej ilości soli przedsiębiorstwo obowiązane będzie zapłacić opłatę monopolową w pełnej wysokości, t. j. dopłacić różnicę między ceną soli przemysłowej, a ceną warzonki.

8) Przy stwierdzonym a nieusprawiedliwionym braku soli odbiorca obowiązany będzie wpłacić do kasy skarbowej różnicę między ceną soli przemysłowej a ceną soli jadalnej; nadto, o ile zachodzą poszlaki nadużycia, będzie wdrożone dochodzenie karne.

9) Za niewykonanie punktów 4, 5 i 7 przedsiębiorstwo będzie ukarane według przepisów o monopolu soli.

10) Pozwolenie niniejsze może być w każdej chwili zmienione lub odwołane.

11) Opłata stemplowa skasowana na . . . . .

POZWOLENIE.

Na podanie z dnia . . . . Izba Skarbowa w myśl rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia . . . . . Nr. zezwala firmie . , znajdującej się w . . . przy ul. .

na nabycie w okresie czasu do . . 192 r. w żupie solnej w . . . . . . ton . . . . kg. soli kamiennej przemysłowej mielonej, przeznaczonej dla sprzedaży na cele fabryczne (solenie skór, garbarnie, fabryki mydeł, lodu etc.) na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, po cenie obowiązującej z chwilą wysyłki soli na następujących warunkach:

1) Skażenie soli ma być dokonane na koszt odbiorcy na miejscu w salinie dodatkiem 0,75% nafty lub 4% ługu żrącego, w nasyconym roztworze, wzgl. 2% sody palonej ew. 2% ługu żrącego drobno skruszonego, soli glauberskiej lub sody pod kontrolą miejscowej władzy skarbowej, która skażenie stwierdzi na świadectwie przewozowem.

2) Zamówienie na sól ma być dokonane w Biurze Sprzedaży Soli przy ulicy Moniuszki Nr. 3 w Warszawie, gdzie również ma być wpłacona należność za sól.

Koszta skażenia zostaną pobrane zaliczeniem ich listem przewozowym.

3) Transporty soli będą z saliny wysyłane pod urzędowem zamknięciem do stacyj kolejowych odbiorczych na imię firmy . . . . . . lub bezpośrednio na imię konsumentów przez omawianą firmę wskazanych i do użycia soli przemysłowej z rodzaju swego fachu uprawnionych. Do transportu dołącza się świadectwo przewozowe.

4) Na sprzedawaną sól przez hurtownię dołącza się również świadectwo przewozowe, przyczem na transporty do 1000 kg. świadectwo może być podpisane tylko przez hurtownika, a na ilość ponad 1000 kg. — przez kontrolę skarbową i hurtownika.

5) Odbiorca soli winien posiadać dla magazynowania soli oddzielny skład, urządzony w ten sposób, żeby kontrola skarbowa w razie potrzeby mogła nałożyć nań zamknięcie urzędowe i żeby tam nie przechowywano soli jadalnej.

6) Dla ewidencji przychodu i rozchodu soli winna firma prowadzć dokładny wykaz z wyszczególnieniem na przychodzie zamówionej ilości, a w rozchodzie każdej ilości soli sprzedanej konsumentowi ze wskazaniem nabywców rodzaju ich przedsiębiorstwa, ich adresów, daty i ilości skierowanej im soli, oraz numeru, miejsca wystawienia i daty świadectwa przemysłowego i innych danych, które będą uznane za potrzebne do celów kontroli.

7) Kontrolnym organom skarbowym przysługuje prawo wstępu o każdej porze do składów soli technicznej i lokali nabywców u których się sól zużywa, oraz prawo sprawdzenia prawidłowości prowadzenia wykazu na pobór i rozchód soli.

Sprowadzona na podstawie niniejszego zezwolenia sól może być używana tylko do celów przemysłowych.

8) Za stwierdzony brak soli odbiorca obowiązany jest wpłacić do kasy skarbowej różnicę za brakującą ilość po cenie soli jadalnej; nadto o ile zachodzą poszlaki nadużycia będzie wdrożone dochodzenie karne i zezwolenie niniejsze cofnięte.

9) O warunkach korzystania z soli przemysłowej i ewentualnych następstwach w razie nadużycia firma obowiązana zawiadomić swoich odbiorców.

10) Pozwolenie niniejsze może być w każdej chwili zmienione lub odwołane.

11) Opłata stemplowa w wysokości . . złotych skasowana na niniejszem pozwoleniu.

Dnia ____ 192__ r.
miejscowość

ŚWIADECTWO Nr. ____

na przewóz soli przemysłowej z $\frac{\text{saliny}}{\text{hurtowni}}$ w ____

____ w ____

(nazwa i adres)

Imię i nazwisko odbiorcy ____

Adres ____

Rodzaj przedsiębiorstwa:

Stacja kolejowa przeznaczenia ____

Nr. wagonu ____

Nr. frachtu kolejowego ____

Data i Nr. pozwolenia ____

Rodzaj opakowania ____

Ilość soli	Brutto	kg.
	Tara	kg.
	Netto	kg.

Środek skażenia i $^0/_0$ stosunek ____

Cel na który sól przeznaczona ____

Wyraźny podpis kontroli skarbowej obecnej przy wadze i skażeniu (stanowisko służbowe, nazwisko, czytelne imię i nazwisko podpisującego, adres i pieczęć).

Ekspedytor na salinie

(lub)

Hurtownik, na imię którego opiewa zezwolenie lub formalnie upoważniony kierownik:

Dnia ____ 192__ r.
miejscowość

DUPLIKAT ŚWIADECTWA Nr ____

na przewóz soli przemysłowej z $\frac{\text{saliny}}{\text{hurtowni}}$ w ____

____ w ____

(nazwa i adres)

Imię i nazwisko odbiorcy ____

Adres ____

Rodzaj przedsiębiorstwa:

Stacja kolejowa przeznaczenia ____

Nr. wagonu ____

Nr. frachtu kolejowego ____

Data i Nr. pozwolenia ____

Rodzaj opakowania ____

Ilość soli	Brutto	kg.
	Tara	kg.
	Netto	kg.

Środek skażenia i $^0/_0$ stosunek ____

Cel na który sól przeznaczona ____

Wyraźny podpis kontroli skarbowej obecnej przy wadze i skażeniu (stanowisko służbowe, nazwisko, adres i pieczęć)

Ekspedytor na salinie

(lub)

Hurtownik

Dnia ____ 192__ r.
miejscowość

ŚWIADECTWO Nr. ____

na przewóz soli przemysłowej z $\frac{\text{saliny}}{\text{hurtowni}}$ w ____

____ w ____

(nazwa i adres)

Imię i nazwisko odbiorcy ____

Adres ____

Rodzaj przedsiębiorstwa:

Stacja kolejowa przeznaczenia ____

Nr. wagonu ____

Nr. frachtu kolejowego ____

Data i Nr. pozwolenia ____

Rodzaj opakowania ____

Ilość soli	Brutto	kg.
	Tara	kg.
	Netto	kg.

Środek skażenia i $^0/_0$ stosunek ____

Cel na który sól przeznaczona ____

Wyraźny podpis kontroli skarbowej obecnej przy wadze i skażeniu (stanowisko służbowe, nazwisko, czytelne imię i nazwisko podpisującego, adres i pieczęć).

Ekspedytor na salinie

(lub)

Hurtownik, na imię którego opiewa zezwolenie lub formalnie upoważniony kierownik:

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ W MIEJSCU ODBIORU TRANSPORTU SOLI SKAŻONEJ.

Transport soli brutto kg.

netto kg.

tara kg.

otrzymano i zapisano w księdze kontrolnej

dn .... 192 ... r. pod pozycją Nr. ....

Duplikat otrzymano dn .... 192 ... r.

Po uzgodnieniu duplikat odesłano z powrotem

do kontroli skarbowej pod adresem ....

....

m. .... 192 ... r.

Podpis i pieczęć kontroli skarbowej w miejscu

odbioru soli.

(czytelny podpis
i stanowisko służbowe)

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ:

I. W miejscu odbioru transportu soli.

a) Duplikat otrzymano .... 192 ... r

b) Transport soli brutto kg.

tara kg.

netto kg. wraz ze świadectwem otrzymano .... 192 ... r. i zapisano do książki kontrolnej pod poz. Nr.

c) Niniejszy duplikat po uwzględnieniu ze świadectwem zwraca się kontroli skarbowej $\frac{\text{w salinie}}{\text{nad hurtownią}}$ ....

(adres saliny lub hurtowni i data zwrotu duplikatu).

Podpis i pieczęć kontroli skarbowej
oraz czytelne imię i nazwisko podpisującego w miejscu odbioru soli.

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ.

II. W salinie lub hurtowni:

a) Duplikat otrzymano .... 192 ... r.

b) Uzgodniono z grzbietem świadectwa i

c) odesłano do kontroli skarbowej nad hurtownią (adres hurtowni) .... 192 ... r.

lub

d) dołączono do akt kontroli skarbowej w salinie (lub hurtowni do poz. rozchodowej z dn. .... 192 ... r. Nr. ....)

(Podpis i pieczęć kontroli skarbowej w salinie lub nad hurtownią).

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ W SALINIE LUB W HURTOWNI.

Stwierdzony przez kontrolę skarbową w miejscu

odbioru soli, duplikat niniejszego świadectwa

został zwrócony .... 192 r.

i odesłany do kontroli skarbowej, mającej nadzór nad hurtownią pod adresem ....

....

(lub został dołączony do akt kontroli skarbowej

w salinie ewentualnie w hurtowni) ....

192 r.

Podpis kontroli skarbowej
w salinie (lub w hurtowni).

Przepisy celne.

240.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:

Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 1 lipca 1927 r.

w sprawie zwrotu ceł przy przywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych.

Na zasadzie art. 7-go p. d) ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. o uregulowaniu stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777), zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych, zezwala się na zwrot cła, uiszczonego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wyrobu tych towarów surówkę i niektóre materjały pomocnicze podług następujących norm:

1) żelazo i stal: płaskie (oprócz taśmowego) o szerokości powyżej 13 mm. do 200 mm. włącznie i o grubości powyżej 3½ mm.; kwadratowe i okrągłe o średnicy powyżej 13 mm. do 100 mm.; kątowe o szerokości powyżej 40 mm. zł. 3.— od 100 kg.

2) szyny kolejowe o wysokości powyżej 90 mm. również z końcami frezowanemi i otworami . . . . „ 2,50 „ 100 „

3) żelazo i stal: kwadratowe i okrągłe o średnicy lub szerokości powyżej 100 mm.; kątowe o szerokości 40 mm. i mniej; kształtowniki (Teowe, dwu-Teowe, Ceowe, Zetowe, Tepkowe, owalne, półokrągłe, okienne, poręczowe, trapezowe oraz o innych i t. p. skomplikowanych profilach) powyżej 40 mm. w największym wymiarze; szyny kolejowe o wysokości 90 mm. i mniej, również z końcami frezowanemi i otworami; łupki (złącza), podkładki; blacha o grubości 5 mm. i wyżej . . . . „ 3.— „ 100 „

4) żelazo i stal drobnowymiarowe o szerokości od 13 do 6½ mm. w kręgach i nie w kręgach . . . . „ 3.50 „ 100 „

5) żelazo i stal: kształtowniki (Teowe, dwu-Teowe, Ceowe, Zetowe, Tepkowe, owalne, półokrągłe, okienne, poręczowe, trapezowe oraz o innych i t. p. skomplikowanych profilach) o szerokości w największym wymiarze 40 mm. i mniej; płaskie taśmowe o grubości od 3½ do 1½ mm.; uniwersalne (płaskie o szerokości powyżej 200 mm.) wszelkiej grubości; blacha o grubości poniżej 5 mm. do 1 mm. włącznie . . . . . . zł. 3.50 od 100 kg.

6) żelazo i stal: taśmowe o grubości poniżej 1½ mm.; blacha o grubości poniżej 1 mm. . . . . „ 4,50 „ 100 „

7) blacha żelazna i stalowa pokryta cynkiem . . . „ 4,25 „ 100 „

8) wyroby kotlarskie, zbiorniki, rezerwoary, konstrukcje żelazne, dźwigary mostowe, baseny, skrzynie i t. p. wyroby z blachy żelaznej i stalowej, oprócz wym. w poz. 154 T. C. . . . . . „ 4,50 „ 100 „

9) wiadra, beczki i t. p. naczynia z blachy żelaznej lub stalowej o grubości poniżej 4 mm. również cynkowanej . . . . „ 4.— „ 100 „

10) drut żelazny i stalowy o szerokości lub średnicy poniżej 6½ mm. również cynkowany, cynowany lub pokryty innemi nieszlachetnemi metalami . . . . . „ 3,50 „ 100 „

11) drut kolczasty żelazny i stalowy również cynkowany . „ 3,50 „ 100 „

12) gwoździe żelazne i stalowe . „ 3,50 „ 100 „

13) wyroby żelazne i stalowe polerowane, szlifowane lub inaczej obrobione, również z dodatkiem drzewa, miedzi i jej stopów, np. nity, śruby, nakrętki, młotki, siekiery, łańcuchy, butle stalowe i t. p. . . . . „ 3,60 „ 100 „

14) hacele do podków końskich . . . . „ 4,50 „ 100 „

15) łopaty, chociażby z drewnianemi rączkami . . . . . „ 4,15 „ 100 „

16) widły, rydle, motyki, grabie, sapy, oskardy, kilofy i t. p. chociażby z drewnianemi rączkami . . . . „ 3,70 „ 100 „

17) wagony kolejowe towarowe . . . . „ 4,20 „ 100 „

18) parowozy . . . . . . „ 10,50 „ 100 „

19) części parowozowe specjalne, jako to: kotły i ich części kompletne przystosowane (np. skrzynie paleniskowe, rury kotłowe z końcówkami miedzianemi i t. p.) armatury kotłowe, przegrzewacze pary, podgrzewacze i oczyszczacze wody, cylindry parowe obrobione, mechanizmy ruchu, stawidła, hamulce i t. p. . . . . „ 10,50 „ 100 „

20) części wagonów, tendrów i parowozów, jako to: ostoj-

nice, czołownice zderzakowe skrzynie sprzęgłowe, zderzaki, trzony zderzakowe, sprężyny i kosze zderzakowe, haki wszelkie, ciągła, sprzęgi, resory wszelkie, zestawy kołowe oraz osie, koła i obręcze, maźnice i widły maźniczne, wózki jedno i dwuosiowe i ich części, hamulce wagonowe i t. p. . . . . zł. 4,85 od 100 kg.
21) tendry całkowite . . . . „ 4,85 „ ,100 „

§ 2. Zwrot cła z tytułu, wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia, uskutecznia się zapomocą kwitów wywozowych, wystawionych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne na podstawie zaświadczeń związków eksportowych, po stwierdzeniu występu towarów zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczenia należności celnych za wszelkie towary sprowadzone z zagranicy w każdym z urzędów, upoważnionych do wystawiania kwitów.

§ 4. Wykazy związków eksportowych, uprawnionych do wydawania powyżej wymienionych zaświadczeń, będą ustalane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i ogłaszane w Monitorze Polskim.

§ 5. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Minister Skarbu.

§ 6. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą: rozporządzenie z dn. 19 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 427) oraz rozporządzenie z dn. 11 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R .P. Nr. 84, poz. 472).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 7-go dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 15 lipca 1927 r Nr. 63, poz. 561).

241.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU i HANDLU oraz ROLNICTWA

z dnia 11 lipca 1927 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 30 października 1925 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r.

Na podstawie art. 7 lit. i) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. W uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 30 października 1925 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 800) pozycja 41 p. 5 taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540) otrzymuje następujące brzmienie:

Pozycja taryfy celnej:		Cło od 100 kg. Zł gr.
41 p. 5	Superfosfaty mineralne . .	3 —
	Uwaga: Superfosfaty mineralne do celów rolniczych, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	bez cła

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

W ciągu dni 15 od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pobierane będzie dotychczasowe cło, o ile chodzi o towary, które:

a) zostały nadane do przewozu koleją, statkiem lub pocztą, bezpośrednio do polskiego obszaru celnego najpóźniej w przeddzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, lub
b) zalegają na polskim obszarze celnym w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w celnych składach urzędowych, kolejowych, pocztowych oraz nieurzędowych, pozostających pod zamknięciem celnem.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 19 lipca 1927 r. Nr. 64, poz. 570).

242.

OKÓLNIK L. DC/5353/II/27

z dnia 20 lipca 1927 r.

w sprawie opłaty stemplowej od wniosków o przekazanie towarów.

Do Dyrekcji Ceł w Warszawie, Wilnie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie oraz kolejowych urzędów celnych, położonych w obrębie tych Dyrekcji.

Jedna z Dyrekcji Ceł zapytuje, czy i kiedy winna być pobierana opłata stemplowa od wniosków zgłaszanych przez Kolejową Ajencję Celną przy przekazywaniu przesyłek z za granicznych urzędów celnych do urzędów celnych wewnętrznych.

Wobec tego wyjaśnienia się, iż w wypadkach, kiedy przewóz przesyłek odbywa się w międzynarodowej *bezpośredniej* komunikacji towarowej, to znaczy, kiedy przesyłki są adresowane według listów przewozowych do wewnętrznych miejscowości w kraju, kolej uskutecznia przekazanie przesyłek z urzędu na podstawie art. 10 pkt. 3 Berneń-

skiej Konwencji Międzynarodowej z 14.X 1890 r., wobec czego zgłaszane w tych wypadkach listy przekazowe zastępują odnośne wnioski, a tem samem pobieranie opłaty stemplowej nie może mieć miejsca. Wyjątku w tym względzie nie stanowią towary jednolite, wymienione w § 3 Instrukcji z dn. 28.VII 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 663), a przekazywane przez Kol. Ajencję Celną na zasadach okólnika z dn. 16 grudnia 1926 r. L. DC/11417/II/26.

O ile natomiast towar jest adresowany do punktu granicznego i Kolejowa Ajencja Celna przy przekazywaniu występuje z komisu na zlecenie strony, winna zgłaszać wniosek o przekazanie na ogólnej zasadzie, opłacając stempel.

(—) *Dr. Rasiński.*

Dyrektor Departamentu Ceł:

243.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Wilnie zwinięta została z dniem 24-go czerwca 1927 r. w Radoszkowiczach ekspozytura urzędu celnego w Olechnowiczach.

Warszawa, dnia 16 lipca 1927 r.

(—) *Dr. Rasiński.*

Dyrektor Departamentu Ceł:

Sprawy walutowe.

244.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 lipca 1927 r.

w sprawie wypuszczenia Serji XVI biletów skarbowych.

Na podstawie art. 1, 6 i 7 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R .P. Nr. 73, poz. 507), w brzmieniu art. 3 ustawy z dnia 2 listopada 1925 r. o upoważnieniu Rządu do zaciągnięcia pożyczek państwowych, oraz o biletach skarbowych, bilonie i pomocy dla instytucyj kredytowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 859), zarządzam co następuje:

§ 1. Z dniem 15 lipca 1927 r wypuszcza się Serję XVI biletów skarbowych w odcinkach po 1.000 i 10.000 złotych z terminem płatności w dniu 15 października 1927 r. na ogólną sumę złotych 25.000.000.

§ 2. Serja XVI biletów skarbowych jest oprocentowaną w stosunku 6 od sta rocznie.

§ 3. Sprzedaż Serji XVI-ej biletów skarbowych odbywać się będzie w Oddziałach Banku Gospodarstwa Krajowego oraz innych instytucjach państwowych i prywatnych, upoważnionych do tego przez Ministra Skarbu.

§ 4. Serja XVI biletów skarbowych będzie wykupywaną od dnia 15 października 1927 r. do dnia 15 kwietnia 1928 r. przez Centralną Kasę Państwową, Oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego oraz inne instytucje, upoważnione przez Ministra Skarbu: poczynając zaś od dnia 16 kwietnia 1928 r. do dnia15 października 1937 r. jedynie przez Centralną Kasę Państwową.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 15 lipca 1927 r Nr. 63, poz. 562).

Pożyczki państwowe.

245.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ,

z dnia 11 lipca 1927 r.

o zaciągnięciu krótkoterminowej pożyczki zagranicznej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do zawarcia umowy z bankowem konsorcjum zagranicznem o otwarcie krótkoterminowego kredytu na sumę do 15 miljonów dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki i do sprzedawania po kursie nominalnym w miarę wykorzystywania tego kredytu przygotowanych w tym celu na powyższą sumę obligacyj skarbowych.

Art. 2. Oprocentowanie dolarowych obligacyj skarbowych, przewidzianych w art. 1, nie może przekraczać 6 od sta rocznie; wysokość prowizji bankierskiej za otwarcie kredytu nie może przekraczać $^7/_8$% półrocznie; termin spłaty ustala się na dzień 31 grudnia 1927 r.

Minister Skarbu upoważniony jest do sprolongowania zaciągniętego kredytu do dnia 1 lipca 1928 r. jak również do przedterminowej spłaty tegoż.

Art. 3. Dolarowe obligacje skarbowe i odsetki od nich będą zwolnione od wszelkich podatków, opłat stemplowych i innych oraz należytości, obowiązujących w Polsce.

Art. 4. Minister Skarbu władny jest przelać upoważnienie do podpisania dolarowych obligacyj skarbowych na przedstawiciela dyplomatycznego Rzeczypospolitej w Waszyngtonie.

Art. 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 12 lipca 1927 r. Nr. 62, poz. 545).

246.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 lipca 1927 r.

o wymianie świadectw ułamkowycn oraz drobnych odcinków obligacyj 5% pożyczki konwersyjnej na wyższe odcinki obligacyj tejże pożyczki.

Na zasadzie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. w sprawie ustalenia wysokości emisji i przeznaczenia użycia 5% pożyczki konwersyjnej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 561) zarządzam co następuje:

§ 1. Świadectwa ułamkowe 5% pożyczki konwersyjnej, wypuszczonej na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) w odcinkach po 1, 3 i 5 złotych będą wymieniane na żądanie ich posiadaczy na obligacje tejże pożyczk, o ile będą przedstawione w łącznej sumie nominalnej, podzielnej przez 10 zł. Obligacje 5% pożyczki konwersyjnej, wydane tytułem wymiany świadectw ułamkowych, posiadać będą wszystkie kupony od pierwszego włącznie.

Obligacje 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924 niższych odcinków nominalnej wartości do 100 zł. włącznie z bieżącym i niezapadłym terminem, płatności kuponami będą wymieniane na żądanie ich posiadaczy na obligacje tejże pożyczki z takiemiż kuponami wyższych odcinków im. wart. 50, 100, 500, 1.000 i 2.000 złotych, o ile w łącznej sumie wyniosą równowartość tych odcinków.

§ 2. Wymianę świadectw ułamkowych oraz obligacyj w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia będą uskuteczniały: Urząd Pożyczek Państwowych w Warszawie oraz kasy skarbowe: w Białymstoku, Bielsku (Śląsk), Brześciu n/B, Bydgoszczy, Częstochowie, Drohobyczu, Gnieźnie, Grodnie, Grudziądzu, Inowrocławiu, Jarosławiu, Jaśle, Kaliszu, Katowicach, Kielcach, Kołomyji, Krakowie, Królewskiej Hucie, Lesznie, Lublinie, Lwowie, Łomży, Łodzi, Łucku, Nowym Sączu, Ostrowiu Poznańskim, Piotrkowie, Płocku, Poznaniu, Przemyślu, Radomiu, Równem, Rzeszowie, Rybniku, Siedlcach, Sosnowcu, Stanisławowie, Starogradzie, Suwałkach, Tarnopolu, Tarnawie, Tczewie, Toruniu, Wilnie i Wejherowie.

§ 3. Wycofane tytułem wymiany świadectwa ułamkowe oraz obligacje 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r. nie będą mogły być puszczone ponownie w obieg i nie będą również podlegały ustawowej amortyzacji, lecz zostaną zniszczone komisyjnie, co zostanie stwierdzone protokółami i uwidocznione w księgach rodowodowych.

§ 4. Wymiana świadectw ułamkowych oraz obligacyj 5% pożyczki konwersyjnej w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia dokonywać się będzie od dnia 1 września 1927 r. do dnia 31 grudnia 1929 r.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 19 lipca 1927 r. Nr. 64, poz. 568).

Przepisy Karno-skarbowe.

247.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 20 czerwca 1927 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu o właściwości sądów pokoju i powiatowych w sprawach o przestępstwa z art. 84, 90 ust. 1 i 101 ustawy karnej skarbowej.

Na zasadzie art. 211 cz. 2 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U R. P. Nr. 105, poz. 609) zarządza się co następuje:

§ 1. Przestępstwa przewidziane w art. 84, 90 ust. 1 i 101 ustawy karnej skarbowej, przekazuje się do właściwości sądów pokoju i powiatowych, wyłączając wypadki, w których znajduje zastosowanie art. 24, 25, 26, 27, 28 i 29 oraz art. 153 ust. 3 tejże ustawy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu i ma zastosowanie do spraw, w których termin rozprawy głównej w sądzie okręgowym jeszcze nie został wyznaczony.

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 11 lipca 1927 r. Nr. 61, poz. 542).

Skarbowość związków samorządowych.

248.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 24 czerwca 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zmianie § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 lutego 1927 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, o przekazaniu wojewodom, działającym w porozumieniu z prezesami izb skarbowych oraz wydziałom powiatowym, niektórych uprawnień z ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Na podstawie art. art. 20 ustęp 3, 37 ustęp 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) i art. 5 w związku z art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o utworzeniu komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego oraz częściowej zmianie ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych i częściowej zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 448) zarządza się co następuje:

§ 1. W punkcie „b" § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 lutego 1927 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, o przekazaniu wojewodom, działającym w porozumieniu z prezesami izb skarbowych, oraz wydziałom powiatowym, niektórych uprawnień z ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 356) zamiast liczby „100.000" wstawia się liczbę „250.000".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 12 lipca 1927 r. Nr. 62, poz. 546).

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT Nr. 32.

Z powodu śmierci członka Kasy Czesława Pawlikowskiego w dniu 19 marca 1927 r., Wacława Dzierzgowskiego w dniu 28 maja 1927 r. Kasa wypłaciła zapomogę w kwocie 600 złotych wobec czego należy się od każdego udziału 1 zł.

Zawiadamiając o powyższem Kasa prosi o wpłacenie należnych składek do P. K. O. na konto czekowe Kasy 3477 (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. Nr. 37539 27/VII. 1927 r. — 6000.